

SKATTEMINISTERIET

J.nr.
Den

Talepapir tilsamråd d. 12. juni 2013 om udveksling af oplysninger i SKAT og praksisændring af reglerne om tilflytning til Danmark.

Samrådsspørgsmål AU: Ministeren bedes redegøre for reglerne omkring SKATs muligheder for at udveksle oplysninger mellem forskellige skatteregioner.

Samrådsspørgsmål AV: Mener ministeren, at SKAT er forpligtet til at gribe ind med oplysninger, hvis SKAT i en region er bekendt med væsentlige oplysninger, som kan få betydning for afgørelse i en anden region?

Svar:

Der bliver spurgt om hvilke regler, der gælder for at udveksle oplysninger internt i SKAT. Og om man i SKAT skal gribe ind, hvis man har væsentlige oplysninger for en sag, der skal afgøres i en anden enhed i SKAT.

Spørgsmål besvares samlet

I min optik hænger spørgsmålene sammen, og jeg vil tillade mig at besvare dem under et.

Som de andre spørgsmål i dag har også de

Spørgsmål i forlængelse af forespørgslen – kun svare generelt

her spørgsmål en sammenhæng med forespørgslen F 44 den 22. maj 2013. Jeg vil understrege, at jeg kan udtale mig og svare generelt, men jeg kan og må ikke kommentere konkrete sager.

Den nye struktur – regioner er nedlagt

Jeg skal for en ordens skyld nævne, at spørgsmålene henviser til SKATs "regioner". Regionerne blev nedlagt pr. 1. april 2013, da SKATs struktur blev ændret. De regionale enheder blev i den forbindelse afløst af en landsdækkende struktur med tre sagsbehandlende forretningsområder (Kundeservice, Indsats og Inddrivelse) samt 3 understøttende ressourceområder (IT, HR og Økonomi).

Men det har ikke betydning for de generelle regler, der gælder, når der udveksles oplysninger mellem SKATs faglige enheder.

Følsomme og fortrolige oplysninger

Det, der er af interesse her, er jo følsomme og særligt fortrolige oplysninger om personlige skattesager og oplysninger om skatteforhold. Noget som er omfattet af SKATs skærpede tavshedspligt.

Forvaltningsloven og persondataloven

For en sådan udveksling af særlig fortrolige oplysninger internt mellem forskellige enheder i SKAT gælder, at det er reguleret af de almindelige regler herom i forvaltningsloven og persondataloven.

Forvaltningsloven – forbudt at skaffe uvedkommende op-

Efter forvaltningsloven må den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke

lysninger

er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver. Denne bestemmelse sætter således grænser for, hvem der inden for en forvaltningsmyndighed kan gives adgang til en fortrolig oplysning. Dette er fastsat i forvaltningsloven § 32.

Persondataloven – adgang til oplysninger skal være tjenstligt begrundet

Efter persondataloven gælder tilsvarende, at oplysninger, der behandles af den enkelte medarbejder, skal være begrundet i et arbejdsbetinget/tjenstligt behov. Dette er et centralt element i persondataloven.

Systemmæssige kontroller

SKATs mange systemer har adgangskontroller og kræver autorisationer. Dette skal sikre, at kun medarbejdere, der har et arbejdsbetinget/tjenstligt behov, har adgang til oplysningerne, og samtidig sker der maskinel registrering – logning – af, hvilke medarbejdere, der ser på hvilke oplysninger.

I særlige sager er det muligt at indsnævre adgangen til en bestemt personkreds.

Overordnet har medarbejdere inden for et konkret fagområde dog de samme systemadgange. Dette skal bl.a. medvirke til at sikre en ensartet sagsbehandling på tværs af landet.

Den dataansvarlige skal sikre mod uretrettiget adgang til oplysninger

I praksis er det sådan, at den såkaldt dataansvarlige er den, som har det umiddelbare ansvar for behandlingen af oplysningerne. Den dataansvarlige har retten til at disponere over oplysningerne og skal sørge for, at uvedkommende ikke kan skaffe sig ad-

gang til fortrolige oplysninger om andre personer.

Oplysninger må kun bruges til det formål, som de er indsamlet til

Herudover indeholder persondataloven bestemmelser om, at de ansatte ikke må bruge oplysningerne til andet end det, som den dataansvarlige har bestemt.

Det er den faglige enhed, som har oplysningen, der beslutter udlevering eller ej

Endelig er det vigtigt at påpege, at kompetencen til at afgøre, om en fortrolig oplysning skal videregives inden for samme myndighed, ligger hos den, der som led i sit arbejde har fået oplysningen. Det vil sige, at det er den faglige enhed, som har oplysningerne, der beslutter, om de fortrolige oplysninger skal videregives til en anden enhed.

Udgangspunkt – følsomme oplysninger må ikke videregives

Det er et område, hvor den faglige enhed har et stort ansvar og skal gøre sig meget nøje overvejelser, om følsomme oplysninger må udleveres til andre i organisationen. For, som det fremgår, så er udgangspunktet, at disse oplysninger kun må videregives, hvis det er begrundet i et arbejdsbetinget/tjenstligt behov.

Betingelser for videregivelse skal være opfyldte

Det må kun ske, hvis den faglige enhed har en begrundet viden om, at betingelserne for en sådan videregivelse er opfyldte.

Oplysninger til anden enheds sag?

Det fører så over i det andet spørgsmål – forpligtelsen til at gribe ind og komme med oplysninger, som har betydning for en sag, der er til afgørelse i en anden enhed.

Ens skal behandles
ens

Det er klart, at ens sager skal behandles og afgøres ens. Og at man i SKAT skal udvise rettidig omhu og reagere, hvis man bliver vidende om, at der er risiko for, at en anden enhed er ved at afgøre en identisk sag med et andet resultat.

Afgørelser skal ikke
cirkulere uhæmmet

Der har været spørgsmål oppe om, hvorfor SKAT i den regionale organisation (altså før 1. april 2013) ikke har sendt konkrete skatteafgørelser rundt mellem de forskellige regioner. Som jeg har sagt, så må dette ikke ske, da der er væsentlige begrænsninger, og det er begrænsninger, der tager afgørende hensyn til den enkelte skatteydners retssikkerhed og krav på fortrolighed.

De skal vide, at deres sag og afgørelsen af den ikke sendes rundt i organisationen efter forgodtbefindende.

Afgørelser videndeles
i en ordnet proces

Hvis en afgørelse indeholder principiel viden, som har betydning for SKATs praksis og afgørelser, så bliver den gjort tilgængelig i en ordentlig og styret proces. Det er derfor vigtigt at slå fast, at når SKAT træffer en afgørelse i 1. instans, så vil det som udgangspunkt skulle ske ud fra den udmeldte praksis i bl.a. Den Juridiske Vejledning. De principielle sager, som skal tegne en linje for SKATs administration, skal være afgjort af en overordnet instans. Det vil for administrative sager sige i form af et bindende svar forelagt for Skatterådet eller en afgørelse truffet af Landsskatteretten. Alle bindende svar fra Skatterådet anses som alt-

overvejende regel at være principielle og bliver offentliggjort og indskrevet i Den Juridiske Vejledning.

Landsskatteretten tager initiativ til at offentliggøre de afgørelser, som retten anser for at være principielle.

Afrunding

Det er en retssikkerhedsmæssigt forsvarlig model. Og den sikrer, at ens sager behandles efter ens præmisser. Og at forskellige konkrete sager ikke blandes sammen.

Samrådsspørgsmål AW:

Mener ministeren, at når der henvises til en konkret sag i en kendelse i en landsretsdom, at det så må lægges til grund, at der er sket en praksisændring?

Samrådsspørgsmål AX:

Hvordan mener ministeren, at en afgørelse ved Landsretten ikke kan være udtryk for en praksisændring, når der i denne kendelse henvises til en konkret afgørelse afgjort af SKAT, og når Landsretten derved dømmer stik modsat byretten?

Svar:

For så vidt angår spørgsmål AW og AX, så hænger de tæt sammen, og jeg vil derfor også besvare dem samlet.

Henvise til

Jeg henviste allerede under forespørgselsdebatten d. 22. maj til den domskommen-

domskommentaren

tar, som Skatteministeriet har udarbejdet i samarbejde med Kammeradvokaten. Jeg vil igen i dag henviser til kommentaren, da den redegør for, hvorfor Skatteministeriet har valgt ikke at indbringe en kendelse fra Landsskatteretten, som vurderes at lempe praksis på området.

Normalt at henviser til andre afgørelser i domme.

For så vidt angår dommeres brug af andre afgørelser i deres domspræmisses, så er det helt normalt, at dommerne på denne måde henviser til andre afgørelser på området. Det har ikke noget med praksisændring at gøre.

Ikke vide, hvorfor dommerne når til et bestemt resultat

Jeg kan ikke vide, præcis hvorfor dommerne i en konkret sag vælger at citere en bestemt afgørelse og kommer frem til et bestemt resultat.

Man kan hævde, at der ikke er tale om en praksisændring

Hvis dommerne ikke skriver i deres begrundelse, at en afgørelse er udtryk for en praksisændring, så kan man lige så godt hævde det modsatte – at det må betyde, at der ikke er tale om en praksisændring. Især hvis den pågældende afgørelse først er truffet et godt stykke tid efter perioden i den sag, som dommerne skal pådømme. Praksisændringer har som regel ikke tilbagevirkende kraft.

En henvisning i en dom er ikke i sig selv praksisændrende

Det er indholdet og rækkevidden af selve afgørelsen, der har betydning for praksis. På den måde har det altså ikke betydning, om den bliver citeret i en domspræmis. Det

er heller ikke i sig selv en praksisændring i forhold til den sag, der skal pådømmes, at landsretten ændrer en dom afsagt af byretten. Det kander også være andre grunde til, f.eks. konkrete bevisvurderinger, der medfører, at landsretten når til et andet resultat.

Retssystemet fungerer

Når landsretten ændrer byrettens dom, så mener jeg, at det må være udtryk for, at vores retssystem fungerer. Sagen er blevet behandlet af en højere instans, der efter en nøje vurdering har nået til et andet resultat. I denne vurdering indgår mange faktorer, f.eks. fortolkning af reglerne og en konkret bevisbedømmelse, og det vil derfor typisk være flere forskellige faktorer, der gør sig gældende.

Samrådsspørgsmål AY:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan det på samme tidspunkt kan være gældende, at man ifølge SKAT ifalder dansk skattepligt ved første dags arbejde, og at SKAT mener, at man godt kan foretage arbejde i begrænset omfang.

Svar:

Kaste lys over regler

For så vidt angår det sidste spørgsmål, AY, så er jeg rigtig glad for, at jeg kan være med til at kaste lys over disse regler.

Skitsere reglerne

Jeg vil derfor gerne kort skitsere reglerne for erhvervsarbejde i forbindelse med skat-

tepligtsreglerne ved tilflytning:

Selv om der er erhvervet bolig i Danmark, så vil en person ikke blive skattepligtig til Danmark, hvis personen kun har kortere ophold på grund af ferie eller lignende her i landet. Efter praksis kan man derfor opholde sig her i landet i op til 180 dage eller tre uafbrudte måneder indenfor en 12 måneders periode uden at blive skattepligtig. Hvis der er erhvervet bolig i Danmark og udøves erhvervsmæssige aktiviteter her i landet, så vil der som udgangspunkt være skattepligt, fordi der ikke er tale om ferie eller lignende.

Langvarig praksis for enkeltstående erhvervsarbejde

Der har dog længe været undtagelser fra udgangspunktet om, at enhver udøvelse af indtægtsgivende aktiviteter her i landet i kombination med bolig indebærer indtræden af skattepligt. Dette har fremgået af Ligningsvejledningen og nu Den Juridiske Vejledning, og allerede tilbage i 1997 afgjorde landsskatteretten f.eks., at en operasanger kunne afholde et enkeltstående arrangement uden at blive skattepligtig til landet.

Arbejdsrelaterede e-mails og telefonopkald er accepteret, ligesom enkeltstående møder

Det accepteres også, at besvarelse af arbejdsrelaterede e-mails og telefonopkald i forbindelse med ophold i boligen i Danmark ikke indebærer indtræden af skattepligt, medmindre der er tale om regelmæssig, kontinuerlig erhvervsudøvelse fra den danske bolig, hvor den så reelt fungerer

som en fast hjemmearbejdsplads. Også deltagelse i enkeltstående møder accepteres, hvis formålet med opholdet her i landet i øvrigt er ferie eller lignende.

Skattepligt fra første dag, hvis der ikke er tale om ferie eller lignende

Men når erhvervsarbejdet har en sådan karakter og omfang, at opholdet i Danmark mister sin karakter af ferie eller lignende, så er personen skattepligtig fra den første dag, hvor der blev udført erhvervsarbejde.

Opsummering af reglerne

Jeg vil derfor gerne opsummere: Der har været en langvarig praksis for at tillade enkeltstående erhvervsarbejde uden at en person bliver skattepligtig til Danmark. Men hvis erhvervsarbejdet medfører, at opholdet i Danmark mister sin karakter af ferie eller lignende, så er personen skattepligtig fra den første dag, der arbejdes i Danmark.